

[Finansministeren.]

Kr., og for Statens Vedkommende bliver der egentlig ikke meget tilbage; det vil sige, naar man regner Formueskatten med, kan der jo ske en lille Nedsættelse. Der vil imidlertid overhovedet ikke blive Tale om saa fantastiske Tal, som Forslagsstilleren har nævnt, nemlig at hver Familie skulde kunne spare 500 Kr. Jeg vil antage, at hvis der kunde opnaas en Besparelse paa 200—300 Kr. pr. Familie, vilde det være Højden, og det er naturligvis et betydeligt Beløb, men man maa tage i Betragtning, at det naas kun ved at udskrive nye Skatter. Jeg har tidligere udtalt, at vi fra vor Side er villige til en Forhandling om en Omlægning af Skatterne, saaledes at man fjerner indirekte Skatter og erstatter dem med direkte Skatter.

Forslagsstilleren venter, at Gennemførelsen af dette Forslag vil medføre en Nedgang i alle Priser paa ca. 20 pCt., og det skal kunne ske, uden at Eksportpriserne falder. Se, Retsforbundet mener jo, at vi naturligvis hurtigt kan komme ind i den lykkelige Tilstand, at Eksporten er fri, men hvis Eksporten blev fri og vi kunde eksportere lige saa meget til udenlandske Markeder, som vi ønskede, tror det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen saa, at vi kunde faa nogle af de Varer herhjemme til en Pris, der laa 20 pCt. under Eksportprisen? Det kan jeg ikke tænke mig. Priserne paa de hjemlige Produkter retter sig efter, hvad der kan opnaas paa Verdensmarkedet, og jeg kan ikke indse, hvorfor man skulde være i Stand til at købe de hjemlige Produkter 20 pCt. billigere, end de kan sælges til Udlandet.

Endelig følger det ærede Medlem til, at ved Nedgangen i Priserne sker der automatisk en Nedgang i Lønningerne. Det staar ikke i Forslaget, men det fremhævede den ærede Ordfører i sin Forelæggelsestale, og det vil jeg gerne have lidt mere Klarhed over. Vil det sige, at hvis dette Forslag blev vedtaget, vilde der samtidig ske en Nedsættelse af Lønningerne paa 20 pCt.? Den ærede Ordfører er jo sikker i sin Sag, thi i sin Ordførelse siger han, at for Statens Vedkommende vilde det betyde en Besparelse i Lønningerne paa 50 Mill. Kr. Jeg spørger derfor den ærede Ordfører: hvis dette Forslag blev vedtaget, vilde det saa sige, at i samme Øjeblik skulde Lønningerne for

Statens Tjenestemænd nedsættes med 50 Mill. Kr. og alle andre Lønninger her i Landet nedsættes med 20 pCt.?

Jeg kan gentage, hvad jeg begyndte med at sige, at som Universalmiddel er Forslaget uegnet, derimod vil man meget vel kunne behandle enkelte af disse Spørgsmaal under et Skatteomlægningsforslag, og jeg skal være villig til til sin Tid at tage disse Spørgsmaal med ind i Overvejelserne.

Smørum: Det er nu tredje Gang, at Retsforbundet demonstrerer sine principielle Synspunkter, eller skal vi sige Følelser ved Fremsættelse her i Tinget af Lovforslag om Grundskyld. Første Gang var i 1928, da det daværende Medlem Pastor Willesen paa sit Partis Vegne skildrede de vidunderlige Virkninger af Grundskyldsreformens Gennemførelse. Det var dengang, da Retsforbundet endnu mente, at et Samfund uden Fattigdom og Uret kunde skabes i en Haandevending, blot Befolkningen vilde slutte op om det nye Retsparti.

Om dette Forslag siger det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen i en lille Pjece, som har Titelen „Overgang fra Skat til Skyld“, at dette Forslag lider af nogle Fejl, og en af Fejlene var den, at det tog en Afgift ogsaa af Formuer, som muligvis gik ned ved Overgangen, og at man først tog og saa gav tilbage; det var en praktisk uigennemførlig Form, og Forslaget bliver ikke fremsat igen i den Skikkelse. Det var det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, som i Dag er sit Partis Ordfører, der karakteriserede det første Forslag, som Retsforbundet havde forelagt her i Tinget, paa den Maade. Anden Gang var i 1931; da var det det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), der var sit Partis Ordfører, og jeg maa jo sige, at naar jeg gennemlæser den Ordførelsetale, det ærede Medlem holdt dengang, og læser det her foreliggende Forslag, saa er det mit Indtryk, at det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) var noget forsigtigere i sin Vurdering af Mulighederne for en hurtig Gennemførelse af fuld Grundskyld. Jeg synes, hans Forslag var bygget efter Princippet: Giv Kejseren, hvad Kejseren er, idet der blev fastsat en Periode paa 25 Aar til Betaling af en passende Erstatning til Grundejerne. Det Forslag er i „Det frie Blad“ karakteriseret saaledes: Foruden at